

Bożena Donnerstag „**KRADZIOK**”

Osoby : Pistelokowo – 75 +

„Wnuczek” - kole 20 lat

Lascyno, somsiadka – 60 +

Żymła, somsiad - 60 +

Policaj w mundurze

Bina I

Pistelokowo siedzi przy stole, rozwiązuje krzyżówkę. Mruczy coś dla siebie.

*Dzwoni telefon (stacjonarny). Pistelokowo wstaje, po chwili idzie do telefonu
dźwigo słuchawka.*

PISTELOKOWO: Halo! Halo! Fto tam? Nic nie słychać! Dycki głośni gdzieś, ja
mam swoje lata.

Pistelokowo głośno odłożyła słuchawkę. Wróciła do krzyżówki, siada.

PISTELOKOWO: Jak chcę z mną pogadać, to niech się nauczą gadać głośno.
Przecież ja nie słyszę! Jeszcze jak ktoś tam słynko choćby miał gumikły w
gymbie...Abo i coś gorszego robić!

*Telefon drugi raz dzwoni. Pistelokowo ciepło filok na stół i za chwilę idzie
wziąć telefon. Widać, że jest bardzo zły. Dźwigo słuchawkę.*

PISTELOKOWO: Halo! Pytam się grzecznie kto dzwoni, bo że jest bardzo
nervyjs!!!Dziewczyno chwila, dom się na głośnomówiący, bo nie słyszę.

Naciska klawisz.

Pistelokowo: No już, terazki możecie godać. Ło co chodzi. Łod razu wom padom, że niy kupuja żodnych gorków, niy jada na żodne wywczasy ani niy ida na żodne pokazywanie wełnianych pierzin.

„WNUCZEK” : Dziyń dobry pani, jo dzwonia skiż waszego wnuka. Łon mo wielgie problemy i mnie poprosioł, co bych do was zadzwonioł...

PISTELOKOWO: Mój wnuk padocie...mój wnuk... A ja ! Wnuk!!! A jakież to łon może mieć problemy?

„WNUCZEK”: Hmmm ... wiycie...finansowe...Trza mu pijondze dać, co by wyloz z tego problemu.

PISTELOKOWO: No ja, pijondze. To jak dlo wnuka, to byda mieć cosik w portmanyju. A wiela tego trza?

WNUCZEK: 50 chyba styknie....To możecie te pijondze przyniść? Ja? Powiym wom kaj. Wlyżcie do banki 7, wylyżcie na przystanku „Kościoł”, wiycie kaj to, pra? I potym musicie iść...

PISTELOKOWO: Zaro, zaro, niy tak gibko... Po pierwsze - jo nikaj niy jada. Po drugie - jo niy mom zamiaru wyłazić z doma. Po trzecie – po głosie słysza, żeście som młode. Jak mój wnuk chce pijondze, to musicie się po nie do mnie przyjść, bo jo niy dom rady...

„WNUCZEK”: No ja...tego to żech niy przewidzioł...To jo zobocza czy moga do was przyjść, doczkejcie, jo jeszcze zadzwonia.

PISTELOKOWO: Dobra synek, jo mom czas, nikaj sie niy uwijom. Zrobia sie tyju i byda czekać.

Pistelokowo odkłodo telefon, siado nazod na stołek. Godo do siebie.

PISTELOKOWO: Coż to sie mogło przytrafić, że tyn mój wnuk pijondze potrzebuje. Przeca tyn kamrat łod niego nawet mi tego niy pedzioł...Oooo wezna sie go ino na spytki, niych sam przidzie, to sie dowiym.

Bina II

Słychać klupanie do drzwi. Pistelokowo wstawa ze stołka i woła:

PISTELOKOWO: Ida ,ida, doczkejcie, przeca ja mom chore szłapy, zarozki otwierom.

Za drzwiami słychać głos:

LASCYNO : Przeca to jo, Lascyno. Łotwiyrejcie, a drabko, mom to vos świeże kreple łod prywatnego, te co lubicie.

PISTELOKOWO (otwiero drzwierza) : Wlyźcie rań Klara, jo blank zapomniała ło tym, że dzisioj bydziecie. Mom frasunek i cołko noc zech niy spała. Krynciołach się jak karasol we łóżku...

LASCYNO: A co sie to stało? Cosik wom dolygo? Zarozki się siednymy, zrobia nom tyju i mi wszystko powiycie.

Pistelokowo i Lascyno idom do kuchni, rychtujom i przyłażom z szolkami i kreplami na talyrzu do izby. Siadajom do stoła.

LASCYNO: No toż godejcie Traudko, co to się dycki stało, że spanie vos łodeszło? Som żeście chore? Jakieś niyszczynście we familiji?

PISTELOKOWO: Zadzwonioł wczoraj do mnie jakisik karlus, grzeczny boł, nie powiym. Prawioł mi, co mój wnuk mo problemy i trza mu pijondze pośląć...Łon

mi kozołł te pijondze kajsik zawiyżć, ale jo mu godom, że nikaj z doma nie wyłaża, przeca jo mom lata!! żeby sie som po te pijondze prziszło...

LASCYNO: Świynci Pańscy! Przeca to jest jakiś kradziok! Jo ło tym słyszała i czytała we cajtungu!

PISTELOKOWO: Jaki tam kradziok....Kamrat łod mojego wnuka przeca! Dobry synek, bo chcioł przeca pomóc! Coż wy tam tyż godocie, Klaro!!!

LASCYNO: No toż Traudko uwierzcie mi! Łone godajom ,że som kamratami łod wnuków, i że potrzebujom pijondze, bo się cosik stało, potym kożom te pijondze przyniysć w umówione miejsce. I szlus. Te wszystkie omy i opy martwiom się ło te swoje wnuki, bierom gotówka i niesom w epie tam kaj im kożom!

PISTELOKOWO: No łon mi kozoł kajś jechać z tymi pijondzami...A terozki mom czekać na telefon, bo prawioł, że zadzwoni czy przijdzie...

LASCYNO: Wy go chcecie do dom wpuścić? Kradzioka? Po moim trupie!

PISTELOKOWO: Jeronie, wy się nagodocie choby staro baba. A to jo je starszo. Przeca łon mi nic nie zrobi, dom mu te pijondze i sie pódzie.

LASCYNO: A jak wos klupnie i łokradnie? Abo i co gorsze, jak wos zabije?

PISTELOKOWO: To niy może być prowda...Tyn synek naprowdy mioł dobry głos...

LASCYNO: Wyście som uparte Traudko, jak tyn yjzel w zoo. Wiycie wiela ludzi mo dobry głos, a som fest żadne? Przeca zech sie tego niy wydumała!

PISTELOKOWO: Wierza, wom wierza, ale to co terozki mom zrobić? Łon może zaroz dzwonić?

LASCYNO: Jo sie tak myśla, co byście się z nim zgodali, niychby do wos prziszło.

PISTELOKOWO: Klara, wy macie cosik z głowom. Piyrwyj godocie, żeby go niy wpuszcząć, bo mnie klupnie bez łeb i zabije, a terozki mo przyłazić!

LASCYNO: Toż suchejcie mnie do końca. Jak łon zadzwoni, to powiydźcie mu, że macie te pijondze, i że mo przyłazić. A zanim łon wlezie, to jo i jeszcze ftoś, można pogodom z Żymłom i się zgodzi, siednymy się we waszyj drugij izbie i bydymy nasłuchiwać co sie dzieje.

PISTELOKOWO*(klasko w rynce)* No terozki Klara macie recht. Tak zrobiymy. Dom wom znać jak zadzwoni tyn karlus. Zoboczycie , że to je porzonny synek!

LASYCNO: Ja uhmmm. Drabko. Jeżech ciekawo.

(Pijom tyj j jedzom kreple)

Bina III

Dzwoni telefon. Pistelokowo tak gibko jak może, leci go łodebrać)

PISTELOKOWO: Halo! To jo, Trauda Pistelokowo? Fto tam godo?

„WNUCZEK” : To jo, kamrat łod wnuka. Godali my, co moga do was przijść po te 50...Byda jutro kole szosty. Może tak być?

PISTELOKOWO: Ja synek, przyłaż, byda w doma, przeca jo nikaj niy wyłaza.

Pistelokowo rozłonczo się, biere notes, szuko czegoś i wystukuje numer. Dzwoni do Lascyny.

PISTELOKOWO: Halo, Klara!!! To jo! Kokot wylondowoł! Powtarzom kokot wylondowoł!

LASCYNO (*na głośnomówiącej*): Trauda! Jaki kokot? Co wyn zaś fanzolicie? Co wyście dzisiaj na łobiod zeżarli?

PISTELOKOWO: Toż we filmie było „Oreł wylondował”, to jo godom, że tyn karlus, młody kokot zadzwonił i jutro bydzie ło szosty.

LASCYNO: Kinomanka się znodła! Przida z Żymłom trzy ćwierci na szosto, coby się kajsik schować. Żymła pedzioł, co weźnie laga, jakby tymu kokotowi trza było przyfanzolić!!!

PISTELOKOWO: Jeronie, to sie robi choby jako kryminala!!! Przeca jo herclekotów dostana łod tego wszystkiego. Ale niych bydzie. Zoboczycie, że to je porzonny synek, i niy bydziecie musieli wyłazić z tyj izby. Toż pyrisk.

Bina IV

Pistelokowo, Lascyno i Żymła z lagą w łapie stojom w izbie. Za chwila mo przyjść synek po pijondze.

LASCYNO: Traudka, to my się chowiyemy, a ty ino te dźwierza przimknij, żeby my słyszeli co tam godocie. I głośno godejcie, Żymła mo aparat do ucha, ale mu cosik szwankuje.

ŻYMŁA: Mie tam nic niy szwankuje. Jak mom słyszeć to słysza. Nojważniejsze, co laga uniesa i trefia w co trza!

PISTELOKOWO: Zarozki sześć! Chowcie się, ino mi tam niy naróbcie głupot!!!

LASCYNO: Trauda, starszo kobiyta i takie bezecyństwa we łebie...

(Lascyno i Żymła idom do drugiej izby i przywierają dźwierza. W tym momeycie słychać dzwonek)

PISTELOKOWO: Już łotwiyrom!

Podłazi do drziw, poleku łotwiero. W drzwiach stoi młody synek.

„WNUCZEK” : Dziyń dobry, to jo dzwonił do was skuli tych pijyndzy. To jo je ino wezna i już wyłaza.

PISTELOKOWO: Doczkej, doczkej, karlusie, właż rań. Seblykej bluza, siadej sam. Zarozki ci dom cosik do picia i pogodomy. Mosz chwila?

„WNUCZEK”: No ja...ale jak to...Jo tak niy moga. Musza te pijondze zaniyść...Bo wiycie tyn wasz wnuk potrzebuje.

PISTELOKOWO: Dobra, dobra, nic mu się niy stanie jak poczeko. Siadej, zaroz dostaniesz tyju i kołocza. Lubisz?

„WNUCZEK”: Jo wszystko lubia. Moja oma tyż piykła kołocz...I robiła karminadle. U was wonio karminadlami.

PISTELOKOWO: Bo żech miała na łobiod! Zjysz na zimno? Abo ci pokreja na sznita, jo tak lubia.

„WNUCZEK”: Ja! Niy...! Jo niy moga, jo już musza iść.

PISTELOKOWO: Siedz na rzici jak ci dobrze, zaroz dostaniesz sznita z karminadlym i tyj. Doczkej.

Pistelokowo wyłazi szykować sznita i tyj, synek siedzi, ale za chwila wstowo i patrzy bez łokno, macho do kogoś, włazi Pistelokowo z tablety, na nim szolka i talyrz z jedzyniem)

PISTELOKOWO: Toż siadej i jydz, smacznego.

„WNUCZEK” zaczyna jeść, Pistelokowo mu sie przypatruje.

PISTELOKOWO: Tyś boł chyba fest głodny synek...Jydz, jydz, kołocza tyż się weż.

„WNUCZEK” nic niy godo, ino żuchło. Popijo. W końcu kończy.

„WNUCZEK”: Jo wom fest dziynkuja, pomaszkecioł zech, ale jo musza te pijondze dostać i zarozki wyłaza.

PISTELOKOWO: Widzisz, że jo jest staro baba, a stare omy są wražitkie i muszom wszystko ło wszystkich wiedzieć. Jak cie mianujom?

„WNUCZEK”: To niy je takie ważne...Jo ino pijondze zbiyrom.

PISTELOKOWO: Toż godej, przeca musza wiedzieć jak się nazywo kamrat łod mojego wnuka!

„WNUCZEK”: Marek się nazywom, ale godajom na mnie „Smarkaty”

PISTELOKOWO: No ja ,przeca żeś je smarkaty. No i co z tym moim wnukiem. Na co mu te pijondze mosz przyniść i czamu łon som nie wlezie?

„WNUCZEK”: Jo tam niy wiym...bo to...no jo mom te pijondze przyniść, a fto inny je zanie sie do tego wnuka łod vos...

PISTELOKOWO: Cosik mi tukej niy gro...Chcesz pijondze do mojego wnuka, a terozki ktosik inny je zanie sie...Co jest grane „Smarkaty”?

„WNUCZEK”: Lepij bydzie jak jo już pójda, naprowdy, i dło vos i dło mnie...dejcie ta kasa, i leca.

Pistelokowo bierze z kapsy portmanyj, wyciąga 50 złoty.

PISTELOKOWO: Toż mosz, jak niy chesz godać, dobrze schowej i niy stroć. To jest dużo pijyndzy do mnie, tak, że uważej na to!

„WNUCZEK” : Wy mi dowocie 50 złoty???

PISTELOKOWO: A wiera? Tela było ugodane bez telefon przeca, głucho żech niy je.

„WNUCZEK”: Boło godane 50, ale to łaziło ło 50 tysięcy!!!

PISTELOKOWO: Jo w życiu tela niy miała! Synek, czy jo wyglondom na tako, co może mieć tela? Jak bych miała 50 tysięcy to niy jadłabych dzisioj karminadli w doma, ale frykasy we resterze!

„WNUCZEK”: Idzie pożycać...te 50 tysiyncy...

PISTELOKOWO: Jo ci dom pożycać! Łod kogo! Mądrala się znolożł! Łod kogo mom życać, łod moich kamratek emerytek, kiere w aptyce zostawiają każdy grosz? Idź już Marek, bo żeś mnie znerwowoł!

„WNUCZEK” chowo do kapsy 50 zł, spuszczo głowa i wyłazi. Pistelokowo wyłazi za nim:

PISTELOKOWO (woło na siyni) A przyjdź zaś jutro ło 2, byda robić placki!!!

Zawiyro dźwiyrza. Z izby wyłazom Lascyno i Żymła.

PISTELOKOWO: Słyszeliście wszystko pra? I co wy na to godocie?

LASCYNO: To jest kradziok Traudko. Ino wyście go tak jakosik....Że łon zgupnął na amen!

ŻYMŁA: Mie sie zdo, że jak na niego godajom „Smarkaty”, to łon jest krótko w tyj bandzie. Niy wiy co zrobić, bo mioł przyniść 50 tysiyncy, a wyście mu dali 50 złoty. Jo bych chcioł widzieć jako afa zrobiół, jak żeście mu Traudko dali dużo myni niż sie wydumoł.

PISTELOKOWO: Szkoda synka...tak mie serce pikało jak łon te karminadle jodł, borocek, można niy mo roboty, że się wzion za takie kminiynie starzyków na pyndzyje...

ŻYMŁA: Jakby chcioł robić, to by cosik znolożł. Nawet u mnie jest robota, jakby boł pracowity, to z łotwartymi ramionami. Ino niy może być kradziok i łoszust...a chyba tak jest.

PISTELOKOWO: Jo sie go jeszcze łobejrza, można na te placki wlezie jutro...Pogodom ś' nim... I powiem wom cosik, ino niy godejcie nikaj, bo bydom prawić we familoku, że Pistelokowo je staro i już głowa mo słabo, abo i jakigo alzhajmera...Bez ta godka ło tych pijondzach i ta akcja z lagom, jo zapomniła całkiym ło najważniejszym. Przeca jo wcale niy mom wnuka... Jo mom dwie wnuczki i łobie sztudirujom, jedna we Krakowie, a drugo za granicom, w Anglii...

Bina V

Pistelokowo cosik podśpiewuje pod nosym i rozkłodo talyrze. Ciche klupanie do drzwi. Pistelokowo łotwiero, tam stoi Marek.

PISTELOKOWO: Tak zech cosik czuła w kościach, że przyjdiesz na te placki.

„WNUCZEK”: Niy,niy, jo niy skuli tych placków...Ale wonio, aże mi słabo!

PISTELOKOWO: Przeca zjysz! Napiykłach tela, że sama tego niy przerobia! Zjysz, a jak sie dychniesz, to połosprawiomy.

„WNUCZEK” posłusznie siado. Pistelokowo przynosi talyrz placków, jedzom i nic niy godajom.

„WNUCZEK”: Ale zech sie pojod...Downo zech takich palcków niy jodł pani Pistelokowo...Już niy wcisna ani jednego.

PISTELOKOWO: Toch je rada, że ci smakowało. Kartofle terozki tonie, to trza placki piec. Napij się kompotu, uwarzony z wieprzków co mom na łogrodku, tukej niydaleko.

Mroża i robia kompoty. Abo i jakie ciastko upieka z owocym. Jak to staro oma...No ale co to jo chciała pedzieć... Niy gorsz sie na mnie, żech cie wczoraj wyciepla, żech się nerwła skiż tych pijyndzy.

„WNUCZEK”: No jo właśnie w tyj sprawie...(wyciągo 50 złotych). Chciołech dać nazod.

(dowo pijondze na tisztech)

PISTELOKOWO: Niy som już potrzebne mojemu wnukowi? A ja, zapomniałech, to je za mało!

„WNUCZEK” : Niy wiym co pedzieć...Wy mnie sam futrujecie, i placki, i karminadle, kołocz. A jo łod wos chca tela geltu...Przeca wiym, że 50 tysięcy to niy mocie, bo przeca z westy niy wyciągniecie?

PISTELOKOWO: A co z tym moim wnukiem? Do się jakosik rada bez twoi i moi pomocy?

„WNUCZEK”: Na pewno się do...łon...łon mnie już niy potrzebuje. Niy kolegujemy sie nawet. To nawet niy je mój kamrat.

PISTELOKOWO: No to dobra...Marku, a mom takie pytanie, ty mosz jako robota?

„WNUCZEK”: Terozki to niy mom...Ta łostatnio ciepnołech wczora, bo mi niy leżała. To niy boła robota na mnie. Za wielgi stres, i niy na mój charakter...Niy nadowołech sie i mie wyciepli, znaczy...zwolnioł żech sie. I terozki zaś czegoś byda szukać.

PISTELOKOWO: Jo bych miała coś do ciebie...Żymła, somsiód szuko kogoś, dom ci adres.

„WNUCZEK”: Ale wy tak na poważnie? Czamu tak? Przeca wy mnie niy znocie wcale...Jo niy je taki jak wom sie wydowo...Niy je żech wcale porzanny synek...

PISTELOKOWO: Nojważniejsze, że chcesz być porzonny. A widza, że chcesz. Jak dostaniesz ta robota u Żymły, to bydzie już richtich piyrwszy krok do innego życia..

„WNUCZEK”: Nigdy żech niy spotkoł kogoś takigo jak wy...Ino moja oma była tako, alo łona już downo na cmyntorzu...

PISTELOKOWO : Koniec szkamranio. Weź się synek za siebie, a zoboczysz, że bydom z ciebie ludzie!

Dzwonek do drzwi. Pistelokowo zrywo się i idzie do drzwi. Otwiero, w drzwiach stoi policaj

POLICAJ: Dziyń dobry, słyszeli my, że do syniorów na naszym łosiedlu dzwoniom na telefony i chcom łod nich wyludzać pijondze metodom „na wnuczka”. U wos wszystko w porządku, Pani Pistelokowo?

PISTELOKOWO: Nojlepiej jak może być. Jest u mnie mój wnuczek Marek i prawie terozki jymy placki.

KONIEC